

heel album met zijn liedjes op te nemen. Met het resultaat overtreft de groep zichzelf in alle opzichten. Aan de ene kant is dat geen wonder, want normaal verliest Reckless Kelly zich nogal eens in een ratjetoe aan stijlen. Maar ditmaal zijn ze gebonden aan het vuurvaste countryrockrepertoire van hun voormalige staatgenoot. Dat zorgt ervoor dat Somewhere In Time eindelijk eens een album met samenhang is. Voeg daarbij het feit dat Pinto zelf ook nog even komt opdrijven, net als de befaamde countryrockers Joe Ely, Lloyd Maines en Terry Allen's zoon Bukka, en je hebt een plaat die zondermeer een mijlpaal in de carrière van Reckless Kelly genoemd mag worden.

Harry de Jong

Point Quiet

'Point Quiet'

☆☆☆

Continental Europe/Munich

Americana

Spil van de Nederlandse groep Point Quiet is Pascal Hallibert, een Fransman die tien jaar geleden in de Lage Landen neerstreek en hier al snel een bescheiden naam opbouwde met allerlei alternatieve countrygroepjes. Zijn bekendste project is ongetwijfeld White Sands, inmiddels omgedoopt tot Point Quiet. Hallibert heeft een voorliefde voor 'country noir' in de trant van Jim White en Calexico en noemt zijn muziek dan ook het liefst 'Americana Noir'. Maar zo 'noir' is het allemaal niet. Integendeel, de meeste liedjes zijn een stuk toegankelijker dan wat bijvoorbeeld Jim White zijn publiek doorgaans voorschotelt. En aan de muziek van Calexico zijn alleen wat bescheiden atmosferische elementen ontleend. De meeste liedjes op deze plaat getuigen van een heel eigen en intelligente visie op Amerikaanse roots- en countrymuziek. Een vi-

sie die goed tot uitdrukking komt in de fraai uitgewerkte arrangementen voor strijkers, glockenspiel en pedaalsteel.

Harry de Jong

Chuck Prophet

Dreaming Waylon's Dreams

☆☆☆

Decor/Bertus

Country

Beetje vreemde smaak heeft die Chuck Prophet. In de jaren zeventig heeft countryzanger Waylon Jennings zoveel goeie platen gemaakt, maar het voormalige lid van Green On Red pikt uitgerekend de meest middelmatige eruit om nog eens dunnetjes over te doen. Het idee is natuurlijk leuk: je neemt het favoriete

album van een van je grote helden en doet het nummer voor nummer over. In het geval van Prophet gaat het om de lp Dreamin' My Dreams van Jennings uit 1975. Hoewel daar enkele outlawklassiekers als Are You Sure Hank Done It This Way, Let's All Help The Cowboys en Bob Wills Is Still The King op staan, valt hij in het niet bij Honky Tonk Heroes (1973), Ramin' Man (1974) en Waylon Live uit 1976. Het valt Prophet te prijzen dat hij aan de liedjes nog een heel eigen alternatieve draai heeft geprobeerd te geven, maar daarmee redt hij dit tweede leven van Dreamin' My Dreams geenszins. Het is en blijft een middelmatige plaat. En nu hebben we er verdorie al twee van.

Harry de Jong

Raven

Walk Through The Fire

☆☆☆

Steamhammer/SPV/CNR

Metal

Dankzij Walk Through The Fire is het weer even 1980. Van de